

OKUMA DİZİSİ

-2-

SONBAHAR ÇOK GÜZEL!

Metin AYDIN

SONBAHAR ÇOK GÜZEL!

Copyright © 2019, (Metin AYDIN)

Tüm hakları yazarına aittir. Yazarın izni alınmadan kısmen veya tamamen çoğaltılması veya farklı biçimlere çevrilmesi yasaktır.

ISBN:

BASKI:

Telefon: 0507 153 19 60

E mail: metinaydin_@outlook.com

SONBAHAR ÇOK GÜZEL!

Okula ilk başladığımız günü hatırlıyorum. O gün çok eğlenmişim. Oldukça güzel bir hava vardı. Masmavi bir gökyüzünde içimizi ısıtan parlak sarı bir güneş bize gülümsüyordu.

O gün hiç şmemiştim ama şimdilerde şmeye başladım. Öđretmenimin söylediğine göre artık Sonbahar gelmiş. Sonbaharda havalar soğumaya başlarmış. Ağağların yaprakları sararıp dklrmş. Bu oldukça doğal bir şeymiş.

Her şey tıpkı onun dediği gibi oldu. Öğretmenim ne çok şey biliyor!

Geçen yıl babam bana bir hediye almıştı. Aldığı hediyeyi toprağa dikmem gerektiğini söylediğinde çok şaşırılmışım. Evimizin hemen önünde küçük bir bahçemiz vardı. Babam bana bir erik ağacı almıştı.

Söylediğine göre ağaçlar da tıpkı bizim gibi canlıymış. Onlar da bizim gibi beslenir, büyür ve ölmüş. Ağaçların büyümesi için su, güneş, toprak ve sevgi gerekirmiş. Bütün canlılar sevgiye muhtaçtır. Ben de babamın bana aldığı erik ağacını çok seviyordum. Ona bir şey olmaması için

elimden geleni yapıyordum.

Onu toprağa diktikten sonra sürekli izledim. Gün be gün büyüyor, boyu uzuyordu. Birkaç ay sonra yaprakları büyümeye başlamıştı. Babamın söylediğine göre birkaç sene içinde bize erik meyvesi verebilirmiş. Bu çok güzel bir şeydi. Erik ağacımın büyümesi için sabırsızlanıyordum.

Bir gün bir Şey oldu. Çok kötü bir Şey. Erik ağacım sararmaya baŐladı. Daha önce yemyeşil olan yaprakları sararıp bir bir dökülüyordu. zgn görünüyordu sanki.

Bu beni çok üzmüŐtü. Yoksa yanlış bir Şey mi yapmıŐtım? Erik ağacımı üzmüŐ mydm? Onu yeterince besleyememiŐ miydim? Neden birkaç

gün önce yemyeşil ve canlı görünen ağacım sararmaya başlamıştı ki? Üstelik havada suğumaya başlıyordu. Zavallı erik ağacım dışarıda yalnız başınaydı. Acaba üşüyor muydu?

Yoksa onu yeterince sevmediğimi mi düşünmüştü? Ona sevgiyle sarılmıştım oysa her seferinde... Yapraklarını tek tek okşamıştım. Hatta ona en sevdiğim okul şarkılarını bile söylemiştim. Ama yine de sararmıştı işte. Belki de bilmeden onu üzümüştüm.

Kendimi mutsuz hissediyordum. Bir şekilde erik ağacımı üzümüştüm. Onu kaybediyordum.

Öğretmenim benim mutsuz olduğumu görünce bana bunun nedenini

sordu. O bizi çok sever. Her birimizle ayrı ayrı ilgilenir. Hepimizin üzüntülerini ve sevinçlerini paylaşır. Bence o bir melek. Onun adı Tuğçe. Sanırım bunu daha önce de söylemiştim.

Ona erik ağacımı anlattım. Onu üzdüğüm için yapraklarının sararıp döküldüğünü. Belki de yeterince besleyemediğim için. Bilmiyorum işte...

Öğretmenim "Hayır bunda senin bir suçun yok" dediğinde şaşmıştım. Daha sonra gerçeği öğrenince de mutlu olmuştum tabi.

Sorun bende değildi. Sonbahar gelmişti. "Her sonbaharda ağaçların yaprakları sararır ve dökülmeye

başlar" dedi öğretmenim. "Bu çok doğal bir şey!"

Hayat bilgisi dersinde bir yılda on iki ay olduğunu öğrendim daha sonra. Bir de dört mevsim olduğunu.

Sonbahar, Kış, İlkbahar ve Yaz.

Sonbaharda yapraklarını dökten ağaçlar ilkbaharda daha gür bir şekilde yeniden yapraklarını açar ve canlanır. Bu haber beni çok sevindirmişti. Sevgili erik ağacım İlkbaharda yeniden canlanıp o eski görüntüsüne kavuşacaktı. Belki de eskisinden de güzel olacaktı.

Bunu öğrendiğimde tüm neşem yerine gelmişti. Aslında boşu boşuna üzüldüğümü anladım. Bilgisizlik çok kötü bir şey. Okulda her gün yeni şeyler öğreniyorum ve bu beni çok mutlu ediyor.

Sonbahardan sonra kış gelir. Kışın her taraf bembeyaz bir örtü ile kaplanır. Tıpkı üstümüze örttüğümüz yorgan gibi beyaz bir örtü dünyayı kaplar. Kışın kar yağar ve tüm çocuklar kardan adam yapmaya bayılır.

İlkbaharda bütün doğa yeniden canlanır. Her yer yemyeşil çimenlerle, ağaçlarla, çiçeklerle kaplanır. Dünya rengârenk görünür. Kuşlar, böcekler

şarkılar söyleyerek etrafta dolaşmaya başlarlar. Ağaçlar en güzel meyvelerini verir bizlere. Toprak ana oldukça cömerttir.

Yaz ise bir başka güzeldir. Güneş en sıcacık, en sevimli yüzüyle bakar bizlere. Masmavi gökyüzünde uçuşan kuşlar selamlar bizi sevgiyle... Yaz akşamları bir başka güzel olur. Ailecek gidilen piknik yerlerinde herkes çok mutludur.

Aslında bütün mevsimler çok güzel ama benim en sevdiğim mevsim İlkbahar. Peki ya senin ki?

Bunu hiç düşündün mü?